

Agustí de Uribe-Salazar. Dignitat i transparència

Comunicar

PRESIDENT
DE GABINET URIBE
adeuribe@gabineteuribe.es

En les darreres setmanes ens hem vist colpejats per eferescències que han superat a bastament la nostra capacitat de sorpresa i d'indignació. Escàndols com el del Palau de la Música o l'operació Pretòria no ajuden, gens ni mica, al rearmament moral del país. Després del desgast col·lectiu que ha suposat el debat estatutari i després de tres anys amb la decisió del Tribunal Constitucional pendent i la greu crisi econòmica que patim, el que menys necessitava la societat catalana era l'esclat de casos de corrupció i de connivència político-empresarial per buidar les arquitectures públiques.

El més preocupant de tot plegat és que s'estengui el desànim i el pessimisme entre els ciutadans. El cert és que, en cas d'haver-n'hi, els càrrecs públics corruptes representen una ínfima minoria enmig dels milers d'alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores que actuen amb extrema honradesa com a servidors de la ciutadania. Per això cal dur a terme una tasca de pedagogia per donar a conèixer la feina, sovint fosca i desagradada, d'aquests milers d'homes i dones que treballen amb dignitat i cura extremes des dels seus ajuntaments.

Recentment, el conseller Huguet vau venir a dir -i amb bona part de raó, tot sigui dit- que darrere d'un polític corrupte s'amaga un empresari corruptor, i que és responsabilitat de tots foragitar els dubtes i les sospites que tendeixen a la generalització del "tots són iguals". Però el que deïem fa un moment per a la classe política també val per a l'empresariat.

A Catalunya tenim milers d'empreses, micro, petites i mitjanes, que s'esforcen dia rere dia per innovar, per desenvolupar nous projectes, per obrir-se a l'exterior, per accedir a nous mercats, per ser més competitives, per crear riquesa i llocs de treball, en definitiva. Moltes d'elles són líders mundials en sectors punters com el tecnològic, biomèdic, de recerca científica,

#MOXI

El més preocupant de tot plegat és que s'estengui el desànim i el pessimisme entre els ciutadans

entre d'altres. Però, malauradament, es tracta de models dignes d'imitar que gairebé no transcedeixen més enllà dels seus àmbits professionals i sectorials. Explicar que al nostre país, aquest mateix país que ara està desmoralitzat i desorientat, hi ha persones que, des de la iniciativa privada, dediquen temps, recursos, talent i esforços a ocupar posicions de lideratge és el millor remei per tornar a recobrar l'esperança i l'optimisme.

Però no n'hi ha prou amb fer la coses bé. Cal explicar-ho i explicar-ho bé. Ara és el moment de tren-

car amb vells i caducs esquemes. De perdre la por atàvica a ensenyar allò que fem i fem bé, que els altres ens coneguin. No perquè allò que fem sigui una activitat il·lícita, ni de bon tros, sinó perquè d'acord amb el tarannà del nostre poble, des d'antic moltes empreses s'han envoltat d'una discreció mal entesa. Perquè cal que tots tinguem ben clar que si nosaltres no diem qui som i què fem, uns altres ho faran per nosaltres... i ho faran malament. Ha arribat, doncs, l'hora de la comunicació i de l'explicació de la feina ben feta. Aparquem mals auguris i entomem la vida amb alegria, honestat i transparència. ●